

ביטוח לאומי

בבית משפט השלום בתל אביב יפו
ת.א. 41789-12-10
על הניג, שופטת

הנתבע:

ב.נ. ע"י ב"כ ד"ר
עו"ד עמית גורביץ'

התובע:

המוסד לביטוח לאומי
ע"י ב"כ עו"ד ה.אחזאן ו/או פאוזי ואח'

פסק דין

התביעה נמחקת ללא צו להוצאות. קדם משפט קבוע - מבוטל. לטיפול המזכירות. (-) יעל הניג, שופטת
17.4.2010

הודעה בבית המשפט

הצדדים מתכבדים להודיע לכבוד בית המשפט כי הגיעו ביניהם להסכמה אשר על פיה התביעה מושא
תיק זה תמחק מבלי שיעשה צו להוצאות.

(-) ב"כ התובע (-) ב"כ הנתבעת

כתב הגנה

הנתבע מתכבד להגיש כתב הגנתו כדלקמן:
רקע

- הנתבע, יליד תל אביב 1972, מאובחן כלוקה בסכיזופרניה פרנואידית כרונית, שנמצא בעבר במצב פסיכוטי מתמשך עם שיפוט ובוחרן מציאות לקויים, בעל הפרעת אישיות כפייתית OCD. תקופות ממושכות היה מאושפז באשפוז פסיכיאטרי כפוי. בעל נכות כללית של 75% מהתובעת-עצמה, שמ שמעותה גמלת נכות כללית מלאה.
תעודות רפואיות ---- מצ"ב כנספח א'.
- בכפוף למגבלותיו הרפואיות הקשות כפגוע-נפש קשה, הינו אדם נורמטיבי, בן לאמא תומכת (שכי רה לשעבר בתחום הסייעוד), בוגר ביה"ס עירוני ט' בתל-אביב, שירת בחיל האוויר בבסיס תל-נוף (התגייס בפרופיל 97 והשתחרר בפרופיל 21) אשר עושה כל שביכולתה למען שיקום בנה והטבת מצבו, ונאבק על מקומו בחברה ובשיקום חייו. מתרחק מחיי עבריינות, אלימות או רחוב.
- נכון למועד זה, הנתבע מאובחן, מטופל תרופתית וקלינית, ומשוקם (במעקב פסיכיאטרי ופסיכולוגי גי) וגר בדירור מוגן מטעם עמותת "שני בקהילה" עם 3 שותפים משוקמים ובלווי ופיקוח צמודים של אנשי מקצוע, מועסק ב'תעסוקה מוגנת' למחזור מוצרי צריכה תמורת שכר עבודה של 6 ש"ח לשעה. מקדמי
- הנתבע, אף אם כשיר לעמוד לדין (דבר המוכחש), אינו כשיר לשאת בתוצאות מעשיו בתקופת אי כשירותו לעמוד בכל דין, וממילא בתקופה בו היה בהתקף פסיכוטי חמור, וסמוך לאותה עת אף היה

בעל נטיות אובדניות בעטיין אושפז.

5. אף לגופו של עניין, ונוכח זהותה ומעמדה של התובעת, יש להעדיף במקרה דנן את האינטרס הציבורי על פני "נקמנות" פרטנית בנתבע.

6. ויוסבר: האחות הטוענת לפגיעה, גב' פרלמן אשכנזי מריאנה, מעולם לא תבעה את הנתבע, לא בניזין, קין ולא עמדה על מיצוי ההליכים הפליליים.

7. הביטוח הלאומי הינו רשות ציבורית, של מדינת ישראל, אשר בידה השניה תומכת בנתבע כלכלית, הן באמצעות הביטוח הלאומי עצמו (!!!!!) והן באמצעותם של רשויות הרווחה והשיקום - משרד הבריאות. מדי חודש הנתבע מקבל מהתובעת עצמה כ-2,300 ₪ כגמלת נכות. אישור הביטוח הלאומי לגמלת הנתבע --- מצ"ב כנספח ב'.

8. הנתבע נעדר ממון, חיובו בדין יפר את האיזון הנפשי היחסי אליו הגיע, ייפגע בחסכוניותו הדלים ועל לול להחריף את מצבו, תוך "זריקתו" שוב לרחוב. משלם כיום כ-870 ₪ לחודש עבור הדיור המוגן, וכן משלם לתרופות.

9. כידוע, גמלאות "תאונת עבודה" משולמות על ידי התובעת כעניין שבשגרה לנפגעי עבודה, בלא קשר לאשם. כך שאף לו היתה האחות הנכבדה מחליקה בשלולית, ו/או נחבלת בשגגה וכו' - היתה מקבלת מלוא גמלה זו מהמוסד לביטוח לאומי. היינו: הגמלה ממילא משולמת בלא הוכחת אשם ואף בלא הכרח בשיבוב.

10. לא בכדי נוקט סעיף 328 לחוק הביטוח הלאומי בלשון "רשאי" ביחס לזכות השיבוב של המוסד לביטוח לאומי. סעיף זה יש להפעיל בשיקול דעת מערכת, כלכלי ואף מוסרי ומעשי. בענייננו הפעלת זכות השיבוב על ידי התובעת תביא למצב אבסורדי, בו יפגע שיקומו העדין של הנתבע; הנתבע ייפול לנטל על רשויות המדינה בכלל ועל הביטוח הלאומי ורשויות הרווחה בפרט; והתובעת לא תצא נשכרת משמעותית משממילא הינה רשות ציבורית המשלמת לנפגעת גמלת "תאונת עבודה" בלא קשר לקיומו של אשם או מעוול או קשר סיבתי, זולת עצם קרות האירוע בעבודה.

11. שיקול דעת של רשות ציבורית יש להפעיל בתבונה תוך בחינת האינטרס הציבורי בכללותו. בענייננו, הוגן וצודק שלא להפעיל את זכות השיבוב ביחס לנתבע, חולה נפש המצוי בשלבי שיקום, אשר החל בטיפול תרופתי לאחר האירוע במסגרת אשפוז כפוי ב"אברבנאל" ואינו פסיכויטי כבעבר, אשר ייאלץ לפדות חסכוניותו לשם הגנה משפטית, לנהלו משכר שעתי של 6 ₪ לשעה (!), ולשאת בעלויות ניהול הליך והשבה לתובעת ככל שתזכה - ובד-בבד יתערער שיווי משקלו, מעמדו החברתי והכלכלי, והוא ייפול שוב לנטל על המדינה ועל התובעת עצמה (!).

12. זאת, ביחס לנסיבות אשר ממילא מוכחות על ידי הנתבע, בהן ממילא לא היה כשיר לעמוד לדין, וממילא זכרונו המדויק לגבי אותו האירוע לוט בערפל וכל הודאה שנגבתה ממנו, אם נגבתה, אינה עומדת במבחני הקבילות.

13. אף בהיבט הענישתי - לאחר הארוע אושפז הנתבע בכפיה למשך כשנתיים בבית החולים "אברבנאל", נכנס לראשונה למסגרת מסודרת ושיקומית, ומבחינה ענישתית - חש כמי ששילם את חובו לחברה בגין התנהגותו.

14. כן יש לשקול את שיהויה של התובעת בהגשת תביעתה, ביחס לאירוע אשר התרחש, אם התרחש, לפני כ-6.5 שנים (!). במצב זה נבצר מהצדדים לזכור בפרוטרוט את אשר ארע, וממילא הנתבע לא צפה כי תגיע תביעה זו והוא הסתמך על כך לשם כלכול צעדיו הכלכליים והשיקומיים.

על נסיבות הארוע

15. במועד קרות האירוע, המוכחש, הנתבע היה מחוסר בית, גר ברחוב וישן על ספסלים ציבוריים, היה בלתי מאובחן רפואית ומשכך לא טופל ובלא תרופות פסיכיאטריות. אי אבחנתו במועד, לצד נסיבות חייו הקשות, לרבות פטירת אביו, דרדרו אותו למגורים ברחוב, ולהתקפים פסיכויטיים חמורים אשר היו מנת חלקו בעבר.

16. בשל מצבו הפסיכוכטי בעבר בכלל, ובמועד האירוע בפרט, לא הועמד לדין פלילי (אלא נשלח להסתך לות לאחר אבחון רפואי באבו-כביר) וממילא אין תוקף ל"הודאתו" במשטרה בעניין זה, ככל שניתנה, כמו גם לאחירותו.

הנתבע מכחיש הן את שיעור הנזק שנגרם לגב' פרלמן אשכנזי מריאנה והן כופר בשיעורי הנכות שנקבעו לה, על סכומיהם.

17. פרטי האירוע הועברו באופן בלתי פורמאלי על ידי הנתבע לחוו"ד רפואית של רופא מומחה, אשר שלל על הסף את מידת החבלה ו/או שיעור החבלה הרפואית והגופנית ו/או שיעור אחוזי הנכות שנ, קבעו לאחות, בהסתמך על דיווחה.

18. כזכור, הנ"ל לא תבעה את הנתבע בתביעה נזיקית ו/או בכל הליך משפטי אחר.

19. מוכחש האירוע הנטען. הנתבע בתקופת אי אבחנתו הרפואית אכן גר ברחובות והיה בלתי מטופל. נהג להתקלח במקומות ציבוריים, לרבות, למרבה הטרגדיה, לעיתים בבית חולים "איכילוב".

20. מוכחש האירוע הנטען בסעיף 3 לכתב התביעה.

21. מוכחשת האבחנה הרפואית שבסעיף 4 לכתב התביעה.

22. מוכחש מחוסר ידיעה סעיף 5 לכתב התביעה.

23. מוכחש סעיף 6 לכתב התביעה.

24. מוכחש סעיף 7 לכתב התביעה. התובעת אינה יכולה לבצע "מקצה שיפורים" על חשבונה של האחות ואף להתעשר מכך שלא כדין (!)

25. מוכחש מחוסר ידיעה סעיף 16 לכתב התביעה (סעיפים 15-8 אינם מצויינים בכתב התביעה).

26. מוכחש מחוסר ידיעה סעיף 17 לכתב התביעה. הנתבע אף מוחה כנגד שיעורים אלו, ולטענתו שיעור אחוזי הנכות נקבע בשגגה.

27. מוכחש מחוסר ידיעה סעיף 18 לכתב התביעה.

28. מוכחש סעיף 19 לכתב התביעה.

29. מוכחש סעיף 20 לכתב התביעה. תביעת שיבוב היא עניין של שיקול דעת מנהלי, הנתון לשיקול דעת שיפוטי.

30. מוכחש סעיף 21 לכתב התביעה.

31. מוכחש סעיף 22 לכתב התביעה. התובעת מנסה להיבנות על חשבון התובע ביחס לחובתה העקרונית בפניה לערכאות, ותחת זאת מבקשת מביהמ"ש נכבד זה אישור "בלנקו" לדרישות שיבוב עתידיות מהנתבע, דבר שאין לו זכר בשיטת המשפט הישראלית.

32. מוכחש סעיף 23 לכתב התביעה. הסמכות העניינית נתונה לביה"ד האזורי לעבודה.

לסיכום:

ביהמ"ש הנכבד מתבקש לקבוע כי בעת קרות האירוע הנתבע לא היה אחראי למעשיו והוא אינו כשיר לעמוד לדין בגינם. כמו כן, מבחינת האינטרס הציבורי גדול האינטרס לפטרו ממשפט זה, תוך הותרת שיקומו במסגרת הקהילתית בה הוא מצוי, ואי דירדורו למצב בו שוב יפול לנטל על המדינה בכלל והתובעת בפרט (!!!!), ותוך קביעה כי שיקול הדעת של התובעת בהפעילה את סעד השיבוב

אינו סביר, אינו מידתי ואינו נועד לתכלית ראויה.

היום, 15.2.11.